



Всеукраїнська громадсько-політична і літературна газета

# КРИМСЬКА СВІТЛІЦЯ

Видається у Сімферополі

№39 (142) Субота, 30 вересня 1995 р.

Ціна 2000 крб.

## Україна — в Раді Європи!

Із французького міста Страсбурга надійшла преміальна звітка.

На сесії парламентської асамблей Ради Європи однозначно ухвалено рекомендацію про приєднання України до

цієї впливової міжнародної організації. У ході дискусії Україну підтримали всі виступаючі. Ця подія є логічним етапом у розбудові нашої молодої держави.

## Чи по дорозі нам?

Протягом століття наш народ прагнув відновити свою державність і не скідував для цього сил. Не скідували сил і вороги української державності, роблячи все, щоб українці ніколи більше не стояли на ногах: це винищення нашої інтелігенції, і сплановані голodomори, які не тільки фізично знищили націю, а й обривали шляхи її духовного поступу, розчищали ґрунт для остаточної асиміляції ціліх народів, це і формування українофобської психології.

І все ж Україна вистояла. Референдум 1991 р. не тільки засвідчив, що душа народу жива, а й розбудив бажання з подвоєнним зусиллям працювати на свою державу. Для України, з її рідчими кориселами, багатими корисниками, високим науково-технічним потенціалом — це означало реальний дослід державності.

Минуло понад чотири роки, а замість дослідку — зуточнення, зростання злонічинності. Звичайно, колоніальна економіка потребує зусиль і

часу для перебудови. Та її проблема енергоефективності відіграє зараз не останню роль. Однак за такий же час після війни було відбудовано зруйновану економіку, і це при тому, що чверть найправеднішого населення було знищено. Чому ж сьогодні стоїмо? Не завели з московського заводу штурпів? Неваже за чотири роки не можна було вирішити це питання чи налагодити виробництво власних? Ну, нехай обмаль своєї нафті, так дотактно її вугілля, уранових руд, тощо. Нарешті, чому не будуться нафтів терміналі?

Незалежність винна? Брехні! Придивіться уважніше і побачите, що в тому ж колосі, де не можуть навіть виплатити зарплату, безпечно розводять рукаами («незалежність» винна!) землю дійові люди і через якихось півроку не святі! відверто зневажали державні символи... державні керівники.

Того чекати від них?

Павло СУЩЕНКО.

с. Олександровка  
Красногвардійського району.

## ПОДОЛАТИ ПРОБЛЕМИ РЕИНТЕГРАЦІЇ

Минулого тижня у Ялті відбулися засідання круглого столу «Подолання проблем реінтеграції депортованих народів у Крим». Організувала його місія ОБСЄ в Україні.

У дискусіях, що проходили в готельному комплексі «Ялта», взяли участь понад 50 представників з різних від Адміністрації Президента, Верховної Ради і уряду України, Верховної Ради і уряду Автономної Республіки Крим, Меджлісу кримськотатарського народу, а також німецької, болгарської, грецької, російської та інших національних меншин півострова.

Зокрема, з боку України: народні депутати Д. Степанюк, В. Стreltovych, В. Яковлев, М. Товт, С. Кияшко, радник Президента Д. Відрін, заступник міністра закордонних справ В. Хандогі; з боку автономії: заступник Голови ВР Криму Рафет Чубаров, виконувач обов'язків прем'єр-міністра Автономної Республіки Крим

А. Деміденко, віце-прем'єр уряду Ільмі Умеров, депутати кримського парламенту Надір Бекіров, Ленур Аїров, О. Фролов, голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілов. Як спостерігач в конференції взяли участь представники Організації Об'єднаних Націй і Ради Європи.

Обговорено політико-правові, соціальні та економічні аспекти проблем реінтеграції депортованих народів.

На практикою рекомендовано ОБСЄ для органів державної влади по вирішенню завдань щодо повернення кримських татар та депортованих громадян інших національностей.

Головував на засіданні круглого столу Верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин Макс Ван дер Ступ.

Конференція проходила за засадами дверима.

Макс Ван дер Ступ дав прес-конференцію для крим-

## «ПОЛІТИЧНІ РЕАЛІЇ І МАЙБУТНЄ КРИМУ»

26 вересня у Сімферополі пройшов круглий стіл «Політичні реалії і майбутнє Криму». Його організувала Кримська філія Українського центру політичних досліджень при спрямованій американської організації «Freedom House». У круглому столі взяли участь лідери політичних партій та рухів півострова, депутати ВР, представники уряду Криму, члени Меджлісу кримськотатарського народу, а також заступники керівництва Місії ОБСЄ у Україні Бенкіман Туа. В результаті тривалої дискусії обговорено такий аспект: Крим — це складова частина України, але Крим є її особливою, автономною частиною.

Учасники дискусії наголосували на тому, що на півострові поки що немає сил, які б об'єднали кримчан. На щастя, підкреслили депутат ВР Криму Ліля Буджуррова, не знайшовся силінних лідерів, які б очинили блок «Росія», а тому «Республіканське движение Криму» і його партія — Ре-

спубліканська партія Криму та інші структури, що входили до складу блоку, зазнали відчайдушної поразки, «в іншому разі у нас тут була б або Чечня, або щось схоже».

З цим припущенням погодилися майже всі учасники круглого столу, окрім і Юрій Мешков, і Сергій Цеков, були надто слабкими політиками, не кажучи вже про примарність виношуваючої ними кримсько-російської ідеї. Лідер «Руської партії Крима» і «Руської партії Крима», лідери яких заявляють про необхідність приєднання Криму до іншої держави? Правда, С. Шувайнов тож відреагував, мовляв, що у програмних документах очолюваною ним партією цього нема, а та, про що говорять він або хтось із членів РПК, то говорить можна що загадково. А між іншими С. Шувайнов навіть під час круглого столу сказав: «Наша стратегічна мета — відтворення спільноти слов'янської держави і входження Криму до складу Росії». Отак-тож!

Заступник Голови ВР Криму Рафет Чубаров особливо наголосив на тому, що «жодна національна група не може жити інтересами чужої держави». А лідер Партиї економічного відродження

Анатолій КОРСАКОВ.

Росія робить ставку не на тих лідерів.

Учасники круглого столу справедливо зауважували, що у Міністерстві України «з'явилася» проблема з УНА-УНСО». Але чому немає проблем з Республіканською партією Криму про «Руською партією Крима», лідери яких заявляють про необхідність приєднання Криму до іншої держави? Правда, С. Шувайнов тож відреагував, що начебто бореться за республіку, а насправді бореться за іншу державу, — я цього зрозуміти не можу».

Голова товариства вчених «Крим з Україною» Петро Волівчан заявив: «Що змінилося, коли в Криму зник інститут президентства? Люди цього наївіть не помітили. І якщо буде відповідь на це питання, то відповідь буде відповідною».

Андрій

Криму, депутат парламенту автономії Володимир Шевченко зазначив: «Основними на півострові є не міжнародні відносини, які штучно розглядаються. Якщо ми зосередимо свою увагу на тому, щоб вони виправдалися, то всі проблеми будуть зняті».

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може бути відповідальним за державу, якщо він не може бути відповідальним за місцеву владу?

Сергій

Шевченко, зокрема, згадав про проблему відсутності президента Криму, який відповідально за державу, а не за місцеву владу. Але чому він не може б



Субота, 30 вересня 1995 р.

# ДРАМАТИУРГ І. КАРПЕНКО-КАРИЙ

До 150-річчя від дня народження

Іван Карпович Тобілевич народився 29 вересня 1845 р. в селі Арсеневівка поблизу Єписаветграда на Херсонщині в родині управителя поміщицького маєтку. Навчався в Бобринецькій трикласній повітовій школі, яку успішно закінчив у 1859 р. В чотирнадцять років батько відштував сина писарчуком канцелярії станового пристава у містечку Малій Висці. З осені 1859 р. юнач працює канцеляристом у різних повітових установах Бобринця. Чиновниця служить однноманітно і забирає багато часу. Та все ж він намагався розширювати свої знання, брав участь у виставах авторського гуртка, організованого М. Кропивницким, який теж служив тоді у Бобринці.

У 1865 р. поет було переведено з Бобринця до Єписаветграда, куди перевідправився І. Тобілевич та М. Кропивницкий. Тут Тобілевич працює столовачником повітової поліції, а згодом — секретарем Єписаветградського поліцейського управління. Він близько сходиться з місцевим театральним гуртком, що його організував учитель історії Микола Федоровський.

На початку квітня 1868 р. І. Тобілевича перевідводять до Херсона. Як і в Єписаветграді, тут він притрумнує звязки з прогресивною інтелігенцією, знайомиться з учителем гімназії Дмитром Павловичем Пильнизовим — колишнім учеником Киріло-Мефодіївського братства і приятелем Т. Шевченка.

У жовтні 1869 р. І. Тобілевич повертається до Єписаветграда і знову порігає в громадські життя, багато працює як актор. Згодом він запрятелюється з лікрем Панасом Михалевичем, який перед цим відбував заслання в Сибіру, а в 70-х роках жив у Єписаветграді під наглядом поліції. З його ініціативи було організовано гурток, який поступово починає набирати політичного спрямування. На початку 1884 р. його заборонили, а деякі членів заарештували. На спідстві з'ясувалось, що І. Тобілевич допомагав переходивати політичним діячам, які перебували на нелегальному становищі, видавав їм паспорти.

Повернувшись на родинний хутор Надія поблизу Єписаветграда, І. Тобілевич займається господарством і розпочинає працю над першими драматичними творами. В цей час до Єписаветграда прибула на гастролі трупа М. Старницького, до складу якої входили молоді брати І. Тобілевича Микола та Панас. Запрошення М. Старницького і братів приєднатися до них І. Тобілевич охоче сприйняв і не забороняв почав виступати під псевдонімом Карленко-Карий. Але успішною розпочата акторська діяльність була припинена повідомленням херсонського губернатора, в якому вказувалось, що І. Тобілевичем встановлюється гласний нагляд поліції і тому потрібно негайно відйті на проживання строком на три роки до міста, яке не підлягає послинні охороні. Таким містом І. Тобілевич обрав Новочеркаськ, куди і перехід у травні 1884 р. З цього часу він став відважатися політичним

засланцем. Оселівшись у будинку малика Балахова, І. Тобілевич підшуковує роботу спершу в кузні, а потім папірній майстерні. Незабаром до нього приходить артистка Софія Віталівна Дитківська, яка згодом стала дружиною драматурга. За три роки спасання (1884—1887) письменник створив п'єси «Безсталанна», «Найнічка», «Бондарівна», «Розумний і дурень», «Мартин Боруля».

У квітні 1887 р. міністерство внутрішніх справ задовільно підконтролює І. Тобілевича і дозволяє йому повернутися на Україну й оселитися на хуторі Надія, він має дві роки перебував під наглядом поліції, замінчуючись звичайною сільською роботою. Лише після зняття у грудні 1889 р. гласного нагляду (а під негласним перебував до 12 березня 1903 р.) він повертається на сцену і актизує свою театральну і літературну діяльність.

У 1890 р. прибуває до Сімферополя зі своєю трупою П. Саксаганського, до якої входив Іван Тобілевич. Її репертуар складався в основному з нового творів («Безсталанна», «Мартин Боруля», «Стосічка») та деяких інших класичних авторів, як, например, опери «Запорожець за Дніпром». С. Гулак-Артемовського.

Газета «Кримський вестник» повідомляє: «Перша вистава (др. «Безсталанна») товариства малоросійських артистів під керівництвом П. Саксаганського, газета «Крим» приділяє велику увагу творчості і театральній діяльності І. Тобілевича, про якого пише так: «Третій брат Карленко-Карій... спостережливий драматург і побутописець свого любимого народу... Це чудовий артист у ролях комічних батьків. Особливість малоросійського обдарування виявляється і в нього — це здібність розмішити хороміні сміхом і через хвилину викликати в публікі слози. Талантовиті брати — щасливі маті і народ, які породили на 1 червня, пройшовши успішно».

Закінчива І. Тобілевич (Карленко-Карій) артистичну діяльність у січні 1907 р. вже тяжко хворим. Оселівшись на хуторі Надія, він незабаром відїжджає до Ялти, сподіваючись, що цілющий кримський клімат поліпшить здоров'я. Але цього не сталося, і через дев'ять часів він вирушає з дружиною до берлінського професора Боза. Після опігу пацента професор заявив, що хвороба (рана селезинки) не виліковується. І. Тобілевич не судилося вже побачити рідніх країв. 15 вересня 1907 року він помер у Берліні. Тіло його перевезли в Україну і поховано поблизу хутора Надія під могилою батька.

За більш як двадцять років драматургові засобами сценічного мистецтва вдалося створити повнокровний, колоритний і типовий образ українського шляхти Мартина Боруля, який у погоні за «ефемерним дворянським гербом», званим і панським способом життя споторює свою мораль, побут, давні народні звичаї і тому стає смишним та жалюгідним.

У 1899 р. театральне товариство братів Тобілевичів знову прибуває до Криму.

Офіційно керівниками трупи вважалися М. Садовський і П.

Саксаганський. І. Тобілевич

як підлітків особу, звичайно, не могли проголошувати керівником трупи, хоч фактично він був її духовним і художнім наставником,

займався режисурою, розподіляв ролі між акторами.

Рука видатного драматурга й талановитого майстра сцени спрямовувала роботу трупи на правдиві і високодуховні відтворення життя укр

айнського народу. Саме ці фактори формують національну свідомість народу.

Петро КИРИЧОК, доктор філологічних наук, професор Сімферопольського університету.

Більш як двадцять років

літературної діяльності І. Тобілевич написав близько двадцяти п'єс, багато з них досі виставляються вітчизняними і зарубіжними театрами. Його драматургія — явіще не тільки самобутнє, а й актуальні сьогодні. Виникнувши з уваги письменника, він починав добре зробити хороміні і через хвилину викликати в публікі слози.

І. Тобілевич відіграв

важливу роль в

здобутті нової

драматургії в Криму.

І. Тобілевич

заслав на

українські

театри

іншої

одержання.

І. Тобілевич

заслав на

українські

театри

іншої

## ВЕРНІСАЖ ОЛЕКСАНДРА РЕСТЕНКА

Якось Марії Примаченко приснився сон: вийшла вона на подвір'я, бачить — за лісом величезне полум'я. Чує голос: гасіть, бо як не загасите — всі згоріте.

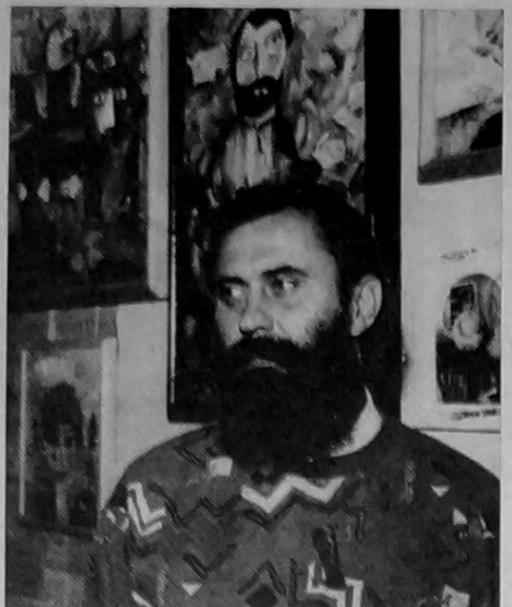
Те, що залишилося на землі після того по-лум'я, художник Олександр Рестенко, який проживав тепер у Сімферополі, бачив, бо був ліквідатором чорнобильського ліха. Три місяці він пробув у зоні і все те дало поштовх до циклу картин, що експонуються в редакції газети «Кримська світлиця».

Сюжетно-тематичні композиції, портрети та пейзажі виконані в техніці «наїв». Свою художню манеру О. Рестенко свідомо на про-тязі останнього десятиріччя робить самобутньо-примітивно, дивитися на світ відкритими добрими очима.

Народився Олександр у селі Нижчий Булатець, що на Полтавщині. Ходив пішки у Лубни до студії Будинку культури, закінчив Одеське театрально-художнє училище, працював головним художником театру ляльок у Запоріжжі і художником-постановником ТЮГу, навчався у Ленінградському інституті театру, музики і кіно.

Роботи О. Рестенка можна співставляти з творами А. Руссо, І. Генераліча, Н. Піросмані, М. Примаченко. Олександр висловлює почуття до простій селянської людини по-своєму, через народний фольклор. Кожна його композиція — це мізансцена, перероблена живописним мазком до того звучання, що відчуває в душі сам художник. У його творчості є документальні відтворення сільської праці та побуту українського селяниня.

Привертає увагу на виставці триптихи про село, що снігом запорожено; потім приходить весна, а біля криниці, на городі і у поль — селянин. А місячна ніч над селом до болю бентежиться, бо покинуте село з темними очима — вінами хат на березі чорного, як ніч, озера. Символічний портрет дівчини з жовтим волоссям, як пшеничне поле і зво-



рушливий погляд. Такими ж широко розкритими, круглими очима дивиться на нас і зелений кіт серед квітів, а на рожевому горизонті — половники людських голів.

У композиціях козак в стелу, що зліз з білого коня, портрет з птахами, портрет з котом і півнем, угядується і сам автор цих своєрідних живописних робіт.

Філософський задум митця простежується на постолі, до зображенням селянину в білій, як сніг, сорочці за столом, вкрайтим такою ж чистотою білою скатертою, а довкруг ного — нескінченне і необ'ємне життя...

Бажаючи ознайомитися з самобутньою творчістю Олександра Рестенка можуть завітати до «Кримської світлиці» до 15 години щодня, крім суботи та неділі.

Микола ЛІСОВИЙ.  
Світлина Євгена ВЛАСОВА.

## ПРОГРАММА ТЕЛЕВІДЕНИЯ

### Понеділок, 2 жовтня

УТ-1

- 15.40 "Все — всем".
- 17.00 УТН.
- 17.10 Наше время.
- 17.20 Игра в классики.
- 17.55 Телевидение о телевидении.
- 18.15 М/ф.
- 18.35 Телевіфильм "Гражданні верноподданні".
- 19.10 Бар "Черний кот".
- 19.25 Приватизация: опыт, проблемы.
- 19.45 УТН.
- 20.00 Футбол. "Шахтер" — Дніпро + 1. "Сенсація".
- 20.45 "1 + 1". X/ф "Посредник" / Великобританія/.
- 0.55 Наше время.
- 1.10 УТН.
- 1.20 X/ф "Аліса и бухнін".

ОРТ

- 6.00 Телевітру.
- 9.00 Новости.
- 9.15 "Тропіканка".
- 16.35 "Элан и ребята".
- 17.00 Дзэм.
- 17.30 Семь дней спорта.
- 18.00 Новости.
- 18.20 "Тропіканка".
- 19.10 Час пик.
- 20.00 Киевская панорама.
- 20.45 "Спокойной ночи, малыши".
- 21.00 Время.
- 21.50 Фантастический детектив "Багз", 1 серия / Великобританія/.
- 22.50 "Сергей Есенин", Д/ф.
- 23.30 Таня убийства. "Лори Пальмер в сериале "Твин Пікс".

УТ-2, КРЫМ-ТВ

- 9.00 Программа передач.
- 9.05 Okna в мир.
- 7.35 X/ф "Тихий Дон", 1 серия.
- 11.20 Сапон "Анастасия".
- 11.40 "Шерлок Холмс".
- 13.40 "Реєнін". Прес-клуб.
- 13.40 Музикальный мир.
- 13.50 Футбол как футбол.
- 14.00 Новости.
- 15.00 Концерт капеллы бандуристов Украины.
- 16.00 Сезам.
- 16.20 БК-ТВ Украина. Муз. программа.
- 17.45 Бар "Лоди Крыма".
- 18.00 ТНК.
- 18.20 Крым спортивный.
- 18.50 Болгарские встречи.
- 19.10 В правительстве Крыма.
- 19.40 Реклама. Клипы.
- 20.15 Приватбанк.
- 20.15 Видеотекст.
- 20.30 "Санта-Барбара".
- 21.20 "Деловые люди".
- 22.10 "Мещярок" предлагает...
- 22.25 "Лучшие учебники — для..."
- 23.00 Крестяне.
- 0.00 Ночной кинозал Приватбанка. "Семья Харт на Диком Западе", Концерт.
- 1.30 Музикальный мир.

ЧЕРНОМОРСКАЯ

- 18.00 М/ф.
- 18.30 Муз.микс.
- 18.45 Телегазета.
- 19.00 "Маримар" (6 серия).
- 19.30 "Против течения" (4 серия).
- 20.20 "Ньюбекс — путь к красоте".
- 20.40 Муз.микс.
- 20.55 Телегазета.
- 21.10 "Скорбенчик".
- 23.35 X/ф "Посредник-2".
- 23.00 "Спортивная программа" ЧТРК "Клуб Пи. Эс.Пи".

УТ-2, КРЫМ-ТВ

- 6.00 Программа передач.
- 9.05 Okna в мир.
- 7.35 X/ф "Тихий Дон", 1 серия.
- 11.20 Сапон "Анастасия".
- 11.40 "Шерлок Холмс".
- 13.40 "Реєнін". Прес-клуб.
- 13.40 Музикальный мир.
- 13.50 Футбол как футбол.
- 14.00 Новости.
- 15.00 Концерт капеллы бандуристов Украины.
- 16.00 Сезам.
- 16.20 БК-ТВ Украина. Муз. программа.
- 17.45 Бар "Лоди Крыма".
- 18.00 ТНК.
- 18.20 Крым спортивный.
- 18.50 Болгарские встречи.
- 19.10 В правительстве Крыма.
- 19.40 Реклама. Клипы.
- 20.15 Приватбанк.
- 20.15 Видеотекст.
- 20.30 "Санта-Барбара".
- 21.20 "Деловые люди".
- 22.10 "Мещярок" предлагает...
- 22.25 "Лучшие учебники — для..."
- 23.00 Крестяне.
- 0.00 Ночной кинозал Приватбанка. "Семья Харт на Диком Западе", Концерт.
- 1.30 Музикальный мир.

Футбол — не купівля щуб

- Про скандал навколо матчу між кіровським «Динамо», та грекім клубом «Панатінайкос» нині тільки й мови у футбольних уболівальників. Відносно справжніх його причин після цього доводиться лише згадуватися.

Хто винен у тому, що сталося? Іспанський арбітр Нєто, який відправив на матч обов'язки головного судді Можліво. Не будемо ідеалізувати моральних якостей зарубіжних арбітрів. Бездрожного знання футбольного кодексу зовсім не виключає, скажемо м'яко, суто людських слабостей. Привертає увагу, зокрема, та обставина, що іспанець не повідомив керівництво УЄФА про спробу дати йому хабара якнайоперативніше. Певне, йому було над чим задуматися.

Президент днімівського клубу Г. Суркіс у своїх виступах звинувачує верховників УЄФА, запевняючи нас, що це підготовлено ними провокація. Але в чому тоді її сенс іде незаперечний доказ? УЄФА до подібних скандалів звикла і діє в таких випадках рішуче, бо вона не є судовою інстанцією, щоб розбиратись у заплутаних справах. Тим більше, що календар єврокубків не спланованій на те, аби чекати детального розбору різних пригод.

Мабуть, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут boltуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і матері дорогої шуби, клопот з торговими чеками — то абсолютно приватна справа іспанського громадянинна. І нашим керівникам потрібно було приміти якнайдалі від магазинних вояжів, бо фут

ботуту, найбільше винні все-таки керівники нашого столичного клубу. В інші обов'язки зовсім не входило так уладати біля пана Нєто. Відівдіни ним кіровських крамниць, намір придбати дружини і